

Cashel

In het zuiden van Ierland ligt het graafschap Zuid Tipperary. Iedereen kent de naam wel van het soldatenliedje 'It's a long way to Tipperary' dat al in de Eerste Wereldoorlog werd gezongen. In het noorden van het graafschap vinden we het plaatsje Waterford, waar tijdens ons bezoek een jachtenshow plaatsvond "zoals wij die kennen als SAIL in Amsterdam" en in het zuiden kom je Cashel tegen, met het prachtige Rock of Cashel.

Cashel, het dorp waar wij hartelijk zijn ontvangen door de plaatselijke bevolking. Ierse families werden gastgezinnen en gaven ons een plek te slapen. Voor zowel de oudere als de jongere delegaties waren er voldoende activiteiten.

The Rock Of Cashel

De doelstelling en de reden voor onze samenkomst hadden te maken met de verschuiving van jongeren die hun dorp verlaten voor het stadsleven. Waarom gebeurt dit nu, een trend die we door heel Europa zien, en wat kan de gemeente en de overheid eraan doen om dit te voorkomen. Voor de jongere generatie uit Nederland was het zo klaar als een klontje: *"Wanneer er voldoende faciliteiten zijn en een goede infrastructuur in het dorp hoeven wij niet naar de stad"*. Neem een voorbeeld aan Cashel, het dorp met maar liefst 3000 inwoners en 17 pubs, 5 kappers, 3 farmaceuten, 5 schoenenwinkels, eigenlijk teveel om op te noemen. Zijn dit nu te veel faciliteiten voor zijn klein dorp? In ieder geval hoefden wij het dorp niet uit, en de mensen uit Cashel ook niet, alles is er voorhanden.

Het gehele dorp rukte uit tijdens ons verblijf en zorgde voor alle leden van het Europese Charter. De kerkdienst op vrijdagochtend was een hartelijk welkom, mooie woorden gesproken door de pastoor van Cashel "zowel in het Iers als in het Gaelic, een taal waar geen touw aan vast te knopen is".

Het was een mooie samenkomst, de kinderen van Cashel zongen het Ave Maria. Na de kerkdienst volgden vele activiteiten, een flexibel schema zonder verplichtingen. Dit leidde er toe dat wij menigmaal in de Irish pubs te vinden waren, om ons te begeven tussen de folklore, de Ieren en hun tradities. De Guinness, Irish ciders en de Smithwicks vloeiden rijkelijk. Het is duidelijk dat in een land als Ierland, waar het weer niet altijd mee zit, zo meldt het KNMI daar: "er is altijd kans op regen", en dat een klein dorp zoals Cashel, waar zo veel faciliteiten zijn en pubs, veel waarde wordt gehecht aan zijn tradities en plekken om deze samen uit te oefenen.

De verbroedering tussen de Europese landen is wederom geslaagd, grensoverschrijdend samenwerken, van elkaar leren, optimale synergie en optimaal plezier. Zoals op de culturele avond, waar iedereen zijn of haar traditionele lekkernijen lieten proeven.

Ain't that right?

Door: Isabelle Plasmeyer

